

Gurbet Elde

— deniz1649 · 10 Kasım 2013

Zalim gurbet el insanı

Sıkar gider gurbet elde
Zindana benzer her yanı
Tıkar gider gurbet elde

Ayrılık ölümden azı
Hoyrat olur bazı bazı
Yüreğime acı sızı
Eker gider gurbet elde

Ağrıtır her gün başımı
Sızlatır içim dışımı
Yağmur misali yaşımı
Döker gider gurbet elde

Yama tutmaz bir gediğim
Canımı yakar yediğim
Hafta ay gün yıl dediğim
Akar gider gurbet elde

Kimse tanımaz adımları
Duyan olmaz feryadımı
Takmaz pehlivan adamı
Yıkar gider gurbet elde

Hasta düşsen sormaz olur
Bir yudum su vermez olur
Dost sandığın görmez olur
Bakar gider gurbet elde

Selam versen alan olmaz
Bayram günü gelen olmaz
Ölsen kapın çalan olmaz
Çıkar gider gurbet elde

Borandan poyrazdan da sert
Ekler her gün derdime dert
Olmuş dertli ömrüme kurt
Söker gider gurbet elde

Bir ömür koydum ardımda
Derdi veremi karnımda
Sılam tütüyor burnumda
Kokar gider gurbet elde

Hasret sarmış her yanımlı
Yakar yandırır canımı
Gönül arar vatanımı
Bıkar gider gurbet elde

Sevdiklerimin hasreti
Özletiyor memleketi
Cehennem narından kötü
Yakar gider gurbet elde

Bir özlem ki dolu dolu
Mum gibi eritir kulu
Yaşlı gözüm sıla yolu
Çeker gider gurbet elde

Zemheriye döndü yazım
Gülmez oldu gülen yüzüm
Hüzün dolu sazım sözüm
Çöker gider gurbet elde

Mustafa bilmez halimi
Bağlar elimi kolumu
Gariptir demez boynumu
Büker gider gurbet elde

Mustafa Deniz